

vil ofte gerne fremstå som den politiker, der er en streg mere human, en streg mere ordentlig i sit syn på de her mennesker, men jeg har ikke fået et eneste forslag til, hvordan fru Henriette Kjær så vil gå ind og hjælpe de her asylansøgere, som sidder på ottende, niende år i asylcentre.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Som ministeren nævnte, er der jo mulighed for en række aktiviteter. Der er mulighed for at foretage sig forskellige ting med hensyn til aktiviteter på centeret, og det er også muligt nu med den nye, udvidede positivliste på jobkortordningen, at man faktisk kan søge arbejde, hvis man er ingeniør eller maskinmester eller bygningskonstruktør for den sags skyld. Selv om man er kommet hertil som asylansøger, kan man faktisk søge arbejde og få arbejds- og opholdstilladelse, hvis man har et job, der er på den liste.

Derudover er der mulighed for frivilligt arbejde, hvis man vel at mærke medvirker til sin egen udsendelse, samt en række andre former for beskæftigelse. Så jeg mener faktisk, at der er nogle muligheder i dag, som ikke bliver udnyttet fuldt ud, og det kunne man da godt prøve at se på hvordan man gjorde.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg synes, at fru Henriette Kjær måske skylder os at uddybe det svar endnu mere, som blev givet til hr. Troels Ravn lige før. Ville det bedste, man kunne gøre for de her afviste asylansøgere, i virkeligheden ikke være at sætte et loft over, hvor lang tid man skulle være i asylcenter? Jeg tror sådan set, det er det, der er det væsentligste spørgsmål.

Jeg synes, det er al ære og respekt værd, at Socialdemokraterne prøver at finde på noget, men jeg synes, at det virker, som om at regeringen og dermed også Det Konservative Folkeparti er lidt for afvisende over for at prøve at finde på noget, der kan gøre en afgørende forskel for de mennesker, der sidder 3, 5, 8, 10 år i et asylcenter.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det var jo en debat, vi havde, da De Radikale var medforslagsstillere på et beslutningsforslag om, hvorvidt der skulle være en grænse for, hvor lang tid man skulle sidde i et asylcenter. Og det mener jeg ikke. Jeg mener, det er problematisk, lang tid mener selvfølgelig, der skal være

indhold i den tilværelse, man har på asylcentre.

Nu har jeg nævnt en række muligheder for ting, man kan foretage sig, men jeg mener, at det forslag, der ligger her, simpelt hen ikke hænger sammen, i forhold til hvordan vi i øvrigt har skruet vores lovgivning sammen, når det gælder udenlandsk arbejdskraft, der kommer til Danmark. Det ser jeg nogle store problemer i, og derfor kan vi altså ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Fru Henriette Kjær siger, at det var en debat, vi havde, da vi behandlede et tidligere forslag, og det er jo ganske rigtigt.

Kl. 17.30

Jeg tror, at så længe vi ikke finder en rimelig løsning for de mennesker, som tilbringer år ud og år ind i et asylcenter, kommer vi til at have den her debat. Den her debat vil vi have igen og igen og igen, og man kan jo mærke, når man kommer ud i landet og taler med folk, at det er en debat, der optager den danske befolkning utrolig meget. Jeg tror, der er mange, der føler, at vi måske ikke lever nok op til vores ansvar, måske især over for de afviste irakiske asylansøgere, men også over for nogle af de andre afviste asylansøgere, som ikke har mulighed for at tage hjem.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jamen det er da selvfølgelig en løbende debat, også fordi vi hele tiden har haft en forventning om, at de kunne komme hjem. Altså, jeg synes jo, det er fornuftigt, at vi har deltaget i krigen i Irak og fået væltet Saddam Hussein. Og da havde vi vel alle sammen en forhåbning om, at tilstandene ville blive sådan, at man som asylansøger kunne vende tilbage til landet. For mange af de irakiske asylansøgere, der sidder i de danske asylcentre, er jo netop flygtet fra Saddam Hussein. Derfor er det jo hele tiden kommet bag på os, at der nu er gået endnu et år og endnu et år.

Det er jo ikke en situation, der er nogen, der har været bevidst om, men tingene har udviklet sig i en retning, vi ikke kunne forudse. Derfor er det da en diskussion værd, at der skal foregå noget på asylcentre og der skal være ordentlige forhold. Og det er der jo også kommet. Der er kommet bedre forhold for børnene, der er blevet taget initiativ til en række ting også med mere aktivitet og bedre forhold for de voksne.